REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-962/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Lidiji Repar Habulinec, u pravnoj stvari tužiteljice Morane Briški iz Zagreba, Lea Mullera 67, OIB: 14102726006, zastupane po punomoćniku Roku Periću, odvjetniku protiv tuženika Republika Hrvatska, OIB: 52634238587 koju zastupa Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi poništenja odluke, nakon glavne rasprave zaključene dana 3. studenoga 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Roka Perića, odvjetnika, te Doris Gulija, državno-odvjetničke savjetnice u OGDO, dana 23. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

" Poništava se Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-V-7/2026-16 od 27. veljače 2026.

Nalaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske ponovno provođenje postupka ocjenjivanja učinkovitosti rada tužiteljice u 2025."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 500,00 eura, sa zakonskim zateznim kamatama od 23. studenog 2026. do isplate, po stopi po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske obavljala poslove više sudske savjetnice - specijalistice u Odjelu za praćenje europskih propisa i sudske prakse sudova pri Vijeću Europe i Europske unije, prema Godišnjem rasporedu poslova sudaca i sudskih savjetnika, službenika i namještenika u

Vrhovnom sudu Republike Hrvatske u 2025. Zakonom o državnom službenicima (dalje: ZDS) čl.92. st.1. propisano je da se državni službenici ocjenjuju za svoj rad. Temeljem čl. 95. st. 5. ZDS, Vlada Republike Hrvatske 31. listopada 2024. donijela je Uredbu o ocjenjivanju učinkovitosti rada državnih službenika (dalje: Uredba) kojom su propisani kriteriji koje čelnik treba uzeti u obzir prilikom davanja ocjene o učinkovitosti rada državnih službenika (čl. 22. st. 2. Uredbe).

2. Dalje navodi da je Odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-V-7/2026-16 od 27. veljače 2026. učinkovitost njenog rada ocijenjena ocjenom "uspješan". Protiv Odluke o ocjeni učinkovitosti rada podnijela je zahtjev za zaštitu prava 19. ožujka 2026., sukladno čl. 133. st. 1. Zakona o radu, na koji joj nije odgovoreno u daljnjem roku od 15 dana, koji je istekao 3. travnja 2026., pa stoga u roku 15 dana, podnosi tužbu (čl. 133. st. 2. ZR).

3. Nadalje navodi u bitnome da je obrazloženje osporene Odluke paušalno, generičko, te ne pruža nikakve stvarne podatke o vrednovanju uspješnosti njenog rada, ne sadrži podatke jesu li analizirani i vrednovani postavljeni ciljevi, rezultati rada i dodatni angažman uložen tijekom ocjenjivanog razdoblja, dok je neposredno nadređena dužnosnica njezin rad u protekloj godini ocijenila ocjenom izvrstan, pri čemu navodi da je punih devet mjeseci u 2025. bila jedini savjetnik u odjelu, te obavljala sve poslove Odjela bez zastoja i propusta, te sudjelovala u nizu aktivnosti koje ne ulaze u redovne poslove sudskog savjetnika, a budući pobijana Odluka ne prihvaća bez obrazloženja prijedlog ocjene neposredno nadređene dužnosnice, predlaže istu poništiti, te naložiti Vrhovnom sudu Republike Hrvatske ponovno provođenje postupka ocjenjivanja učinkovitosti rada tužiteljice u 2025.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da prije svega ističe prigovor stvarne nenadležnosti, jer je pobijana odluka donesena u upravnom postupku, te sukladno čl.3 st.1. toč.1. Zakona o upravnim sporovima ispitivanje njezine zakonitosti može biti isključivo predmet upravnog spora, jer sukladno čl.12. ZUS-a upravne stvari rješavaju upravni sudovi. Pored toga, osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te ističe kako je prilikom donošenja pobijane Odluke ispoštovana sva propisana procedura. Prema odredbi čl.93.st.1. Zakona o državnom službenicima, isti se ocjenjuju svake godine najkasnije do 28. veljače za prethodnu kalendarsku godinu, a prema čl. 93. ZDS, svrha ocjenjivanja je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihova doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi, dok se prema čl. 94., na temelju ostvarene učinkovitosti rada, državni službenici ocjenjuju ocjenama: "izvrstan", "naročito uspješan", "uspješan" , "zadovoljava", te "ne zadovoljava". Prema čl. 29. st.1. i 2. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, tijekom jedne kalendarske godine najviše 5 posto od ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela ili javne službe može dobiti ocjenu "izvrstan", a najviše 15 posto ocjenu "naročito uspješan". U postupku ocjenjivanja ocjenjuje se cjelokupni rad državnog službenika tijekom kalendarske godine i objektivno se očekuje da se rad većine službenika može ocijeniti ocjenom "uspješan". Ocjenom "izvrstan" može biti ocijenjen samo službenik čiji je rad izvanredne kvalitete, a rezultat visoko iznad očekivanih i utvrđenih rezultata. Takav službenik kontinuirano pokazuje vještine iznad očekivanih na većini ključnih poslova,

doprinosi cjelokupnom funkcioniranju ustrojstvene jedinice odnosno državnog tijela iznad redovnih zadaća na način da iskazuje inicijativu, fleksibilnost i kreativnost u rješavanju problema, kreiranju ili unapređenju poslovnih procesa s ciljem povećanja učinkovitosti, kontinuirano djeluje u skladu s potrebama ustrojstvene jedinice odnosno državnog tijela, pa stoga takvu ocjenu treba i posebno obrazložiti. Budući Zakon o plaćama u državnoj službi i javnim službama predviđa nagrađivanje službenika i namještenika na temelju učinkovitosti rada, ocjenjivanje mora biti objektivno i realno, a ograničenja broja odnosno postotka najviših ocjena propisano je i s ciljem osiguranja financijskih sredstava za pomicanje u plaći onih službenika koji budu ocjenjivani najvišim ocjenama (čl.19.). Pobijana Odluka o ocjeni tužiteljice donesena je sukladno svim relevantnim odredbama, pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti, uz naknadu parničnog troška s kamatama od presuđenja do isplate.

5: Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u Odluku o ocjeni broj Su-V-7/2026-16 od 27. veljače 2026., potvrdu o dostavi odluke od 4. ožujka 2026., Zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa od 19.3.2026., Izvješće o učinkovitosti rada za 2025. godinu s prijedlogom ocjene neposredno nadređenog, od 14.1.2026., Samoprocjenu državnog službenika od 12.1.2026., presudu Upravnog suda u Splitu broj Usl-2735/24-8 od 17. travnja 2025., odnosno provedeni su svi dokazni prijedlozi stranaka, budući su iste na ročištu 3. studenog 2026. izričito navele kako nemaju dokaznih prijedloga.

6. Prigovor stvarne nenadležnosti istaknut po tuženiku je neosnovan, budući prema čl. 96. st. 1. Zakona o državnim službenicima odluku o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika donosi čelnik tijela odnosno osoba koju on za to ovlasti, dok prema st.3. istog članka, državni službenik koji smatra da mu je odlukom o ocjeni povrijeđeno neko pravo iz službe, može zahtijevati ostvarenje toga prava u skladu s općim propisom o radu. Obzirom radne sporove rješava radni, a ne upravni sud, imajući u vidu odredbu čl. 133. st. 6. ZR-a u svezi sa čl. 96. st. 3. ZDS, te činjenicu da prema Izmjenama i dopunama ZDS i Uredbe o ocjenjivanju učinkovitosti rada državnih službenika, isto ne predstavlja upravni akt, već je riječ o odluci za koju tužiteljica kao radnica smatra da joj je povrijeđeno pravo iz radnog odnosa, to je za suđenje nadležan ovaj sud.

7. Tužiteljica osporava pobijanu Odluku iz razloga što tvrdi da iz iste nije jasno kojim se kriterijima poslodavac rukovodio prilikom donošenja ocjene "uspješan", te da se radi o paušalnim razlozima, tim više što je neposredno nadređeni državni službenik predložio da joj se dodijeli ocjena "izvrstan".

8. Uvidom u Odluku o ocjeni Ureda predsjednika, Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj Su-V-7/2026-16 od 27. veljače 2026., utvrđeno je da je ista potpisana od strane sutkinje ovlaštene za obavljanje poslova sudske uprave - Gordane Jalšovečki, te da se istom tužiteljica, raspoređena na radno mjesto viši sudski savjetnik - specijalist u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske u IV - Odjel za praćenje Europskih propisa i sudske prakse sudova pri Vijeću Europe i Europske unije Vrhovnog suda RH, ocjenjuje za učinkovitost rada za 2025. godinu ocjenom: uspješan. Pritom se u obrazloženju te Odluke navodi kako je tužiteljica tijekom

ocjenjivanog razdoblja obavljala poslove radnog mjesta višeg sudskog savjetnika - specijalista u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske u skladu s opisom poslova i nadležnostima ustrojstvene jedinice, te da su u postupku ocjenjivanja vrednovani kriteriji propisani Uredbom o ocjenjivanju učinkovitosti rada državnih službenika - Opći za sve državne službenike, posebni ako su primjenjivi za pojedino radno mjesto i kriteriji za rukovodeće državne službenike. Dalje se navodi da su kod donošenja Odluke o ocjeni uzeta u obzir: Izvješća o učinkovitosti rada za određena izvještajna razdoblja, prijedlog ocjene neposredno nadređenog službenika, mišljenja i prijedlozi ocjene nadređenih službenika višeg hijerarhijskog reda, podaci i dokazi o radu državnog službenika, primjedbe državnog službenika na prijedlog ocjene, te mišljenje Odbora za preispitivanje prijedloga ocjena. Na temelju utvrđenih činjenica i ukupne procjene radne učinkovitosti, zaključeno je da radni učinak državne službenice odgovara ocjeni uspješan, radi pravovremenog i stručnog obavljanja poslova radnog mjesta te ostvarivanja učinka u skladu s očekivanjima radnog mjesta.

9. Iz Izvješća o učinkovitosti rada za 2025. godinu proizlazi da je u istom navedeno da je tužiteljica u ocjenjivanom razdoblju obavljala povećan opseg poslova, za potrebe građanskog i kaznenog odjela. te da je bila angažirana na edukacijama u okviru Pravosudne akademije, to je izdvaja kao izvrsnu u odnosu na ostale savjetnike, te da je prijedlog ocjene neposredno nadređenog za tužiteljicu "izvrstan".

10. Prema odredbi čl. 96. st. 1. Zakona o državnim službenicima (dalje: ZDS), odluku o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika donosi čelnik tijela odnosno osoba koju on za to ovlasti, dok prema st.3. istog članka, državni službenik koji smatra da mu je odlukom o ocjeni povrijeđeno neko pravo iz službe, može zahtijevati ostvarenje toga prava u skladu s općim propisom o radu, a prema st. 4., posebnim zakonom kojim se uređuju plaće državnih službenika i namještenika propisat će se ograničenja ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela koji tijekom jedne kalendarske godine može dobiti ocjenu "izvrstan" i "naročito uspješan".

11. Prema čl. 93. ZDS, svrha ocjenjivanja je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihova doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi, dok se prema čl. 94., na temelju ostvarene učinkovitosti rada, državni službenici ocjenjuju ocjenama: "izvrstan", "naročito uspješan", "uspješan" , "zadovoljava", te "ne zadovoljava".

12. Prema čl. 29. st.1. i 2. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, tijekom jedne kalendarske godine najviše 5 posto od ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela ili javne službe može dobiti ocjenu "izvrstan", a najviše 15 posto ocjenu "naročito uspješan".

13. Stoga, budući Zakon o plaćama u državnoj službi i javnim službama predviđa nagrađivanje službenika i namještenika na temelju učinkovitosti rada, ocjenjivanje mora biti objektivno i realno, a ograničenje broja odnosno postotka najviših ocjena propisano je s ciljem osiguranja financijskih sredstava za promicanje u plaći onih službenika koji budu ocjenjivani najvišim ocjenama (čl.19.)

14. Naime, Uredbom o ocjenjivanju učinkovitosti rada državnih službenika u čl. 15. st. 3. propisano je da za ocjenu "izvrstan" državni službenik mora ostvariti bodove za ocjenu "naročito uspješan" te imati iznimne rezultate u radu, posebice ako obavlja poslove u opsegu znatno većem od uobičajenog ili je inovativan i kreativan te aktivno sudjeluje u unaprjeđenju upravnog područja ili se dodatno angažira na provedbi reformi i projekata u upravnom području u kojem je zaposlen, odnosno upravnom području iz djelokruga državnog tijela.

15. Odluka o ocjeni tužiteljice donesena po Vrhovnom sudu Republike Hrvatske pod brojem Su-V-7/2026-16 od 27. veljače 2026., donesena je sukladno svim relevantnim odredbama Zakona o državnim službenicima i Uredbe o ocjenjivanju učinkovitosti rada državnih službenika, te Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, te prilikom donošenja te Odluke nisu povrijeđene odredbe niti jednog pozitivnog propisa, dok je tužena uzela u obzir prilikom ocjenjivanja tužiteljice sve propisane kriterije, te donijela odluku s obrazloženjem kojom je tužiteljica ocijenjena ocjenom "uspješan".

16. Tužena je kod donošenja Odluke o ocjeni uzela u obzir Izvješća o učinkovitosti rada za određena izvještajna razdoblja, prijedlog ocjene neposredno nadređenog službenika, mišljenja i prijedlozi ocjene nadređenih službenika višeg hijerarhijskog reda, podaci i dokazi o radu državnog službenika, primjedbe državnog službenika na prijedlog ocjene, te mišljenje Odbora za preispitivanje prijedloga ocjena. Na temelju utvrđenih činjenica i ukupne procjene radne učinkovitosti, zaključeno je da radni učinak državne službenice odgovara ocjeni uspješan, radi pravovremenog i stručnog obavljanja poslova radnog mjesta te ostvarivanja učinka u skladu s očekivanjima radnog mjesta, odnosno sve propisano odredbom čl.22. spomenute Uredbe.

17. Kako tužiteljica nije priložila dokaze koji bi ukazivali na to da je njezin rad za 2025. godinu trebalo ocijeniti višom ocjenom, to su činjenični navodi tužiteljice o nezakonitosti osporavane odluke neosnovani, pri čemu valja navesti da je i prema odredbi čl.135. st.1. Zakona o radu, u slučaju spora iz radnog odnosa, teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, odnosno koja pokreće spor, ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno. Dakle, na tužiteljici je u konkretnom slučaju subjektivni teret dokazivanja da zaslužuje ocjenu višu od standardne, a što ista u ovom postupku nije dokazala.

18. Upravo su i ograničenja iz čl.29. st.1. i 2. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama uspostavljena je s ciljem prepoznavanja i financijskog nagrađivanja iznadprosječnih rezultata, pri čemu je potrebno mijenjati poimanje instituta ocjenjivanja i osvijestiti da je ocjena "uspješan" odgovarajuća za službenike koji pravovremeno i stručno obavljaju poslove svog radnog mjesta te napustiti dosadašnju sudsku praksu po kojoj je najveći broj državnih službenika ocjenjivan najvišom ocjenom, što objektivno i realno ne odgovara stvarnom učinku.

19. To što je neposredno nadređena osoba tužiteljici, dala prijedlog više ocjene za 2025. - "izvrstan", te što su, prema Izvješću o učinkovitosti rada za 2025. godinu, od strane tužiteljice izvršeni svi radni zadaci, odnosno što je obavljala povećan opseg poslova, za potrebe građanskog i kaznenog odjela. te da je bila angažirana na edukacijama u okviru Pravosudne akademije, ne dovodi samim time do ocjene

"izvrstan", već ocjenom "izvrstan" može biti ocijenjen samo službenik čiji je rad izvanredne kvalitete, a rezultat visoko iznad očekivanih i utvrđenih rezultata, te koji službenik kontinuirano pokazuje vještine iznad očekivanih na većini ključnih poslova, doprinosi cjelokupnom funkcioniranju ustrojstvene jedinice odnosno državnog tijela iznad redovnih zadaća na način da iskazuje inicijativu, fleksibilnost i kreativnost u rješavanju problema, kreiranju ili unapređenju poslovnih procesa s ciljem povećanja učinkovitosti, kontinuirano djeluje u skladu s potrebama ustrojstvene jedinice odnosno državnog tijela, pa stoga takvu ocjenu treba i posebno obrazložiti.

20. Stoga je utvrđeno kako je Odluka o ocjeni tužiteljice donesena po Vrhovnom sudu Republike Hrvatske pod brojem Su-V-7/2026-16 od 27. veljače 2026., donesena sukladno svim relevantnim odredbama, te da prilikom donošenja te Odluke nisu povrijeđene odredbe niti jednog pozitivnog propisa, uslijed čega je tužbeni zahtjev tužiteljice ocijenjen neosnovanim u cijelosti, kao pod točkom I. izreke presude.

21. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl.154.st.1. ZPP-a, sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: OT), pa su tuženiku priznati troškovi jednokratne nagrade u visini od 250 bodova za cijeli postupka, sukladno Trr.7.2. OT, što uz vrijednost boda od 2 eura iznosi 500,00 eura. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl.30.st.2. Ovršnog zakona.

22. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

U Zagrebu, 23. studenog 2026.

Sutkinja:
Lidija Repar Habulinec

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:
1. Tužiteljici po pun.
2. Tuženiku po OGDO

Broj zapisa: **9-30890-703a3**

Kontrolni broj: **09db8-1c9e8-521e5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

